

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. Свищов, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВИЩОВ в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Стела Д. Бъчварова

при участието на секретаря Петя Ив. Братанова
като разгледа докладваното от Стела Д. Бъчварова Административно
наказателно дело № 20234150200260 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взема предвид:

Производство по чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Жалбоподателят Б. А. Д. ЕГН ***** от гр.Русе обжалва изцяло наказателно постановление №23-0352-000552/20.09.2023 г. на Началника РУ в ОДМВР-Велико Търново, РУ-Свищов, с което му е наложени следните наказания: административно наказание глоба в размер на 120 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец на основание чл. 175, ал.1, т.4 от ЗДвП за нарушение на чл.103 от ЗДвП, административно наказание глоба в размер на 30 лева на основание чл.183, ал.3, т.6 от ЗДвП за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП, както и административно наказание глоба в размер на 50 лева на основание чл.183, ал.4, т.6 от ЗДвП за нарушение на чл.104а от ЗДвП. Сочи, че издаденото наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществено нарушаване на процесуалните правила.

В съдебно заседание лично и с упълномощения си процесуален представител поддържа молбата. Сочи, че действително на инкриминираната дата на посоченото в наказателното постановление място на твърдените от наказващия орган нарушения, е управлявал моторното превозно средство „Опел Астра“ с рег.№ *****. Признава, че действително докато е управлявал автомобила не е съобразил поведението си с пътните знаци и предприел

изпреварване на движещите се пред него автомобили. Това е причината да не е видял подадения от полицейския служител знак със стоп палка и да не спре автомобила. Заявява, че по-късно е възприел подадения от полицаия сигнал и е спрял незабавно. Отрича да е управлявал автомобила, използвайки мобилен телефон без устройство, позволяващо да използва ръцете си, тъй като автомобилът му бил снабден с фабрично блутут устройство, което позволява да разговаря и без да държи телефона в ръката си. Моли съда да отмени наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – Началника на РУ Свищов, редовно призован, не се явява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, намери за установена следната фактическа обстановка:

На 11.09.2023 г. в 10:50 часа жалбоподателят се движел по главен път I-3, като управлявал лек автомобил „Опел Астра“ с рег.№ *****, собственост на М.С. Т.а от град Шумен. На км 25+875, били застанали да изпълняват служебните си задължения по пътен контрол свидетеля Б. Б. и колегата му К. К., и двамата на длъжност мл. автоконтрольори. Дватама се намирали извън патрулния автомобил, в дясно по посока на движение на жалбоподателя, на място представляващо КПП отбивка. Мястото представлявало и кръстовище на главния път I-3 с друг, второкласен път, известно като кръстовището при с. Горна Студена, общ. Свищов. Жалбоподателят се движел в посока от гр. Плевен в посока гр. Бяла. Навлизайки в кръстовището, на място предназначено за зав.е наляво към с. Горна Студена и обозначено преди това със знак В24, той предприел маневра изпреварване на движещите се пред него автомобили. Това било забелязано то свидетеля и той подал сигнал със стоп-палка на водача да спре. Тъй като между автомобила на жалбоподателя и полицейския служител, подаващ знак да спре, имало и други автомобили (тези изпреварвани от водача), той не възприел подадения от свидетеля знак и продължил движението си главния път. Свидетелят и колегата му веднага се качили в полицейския автомобил и го последвали. Няколко километра по-нататък по пътя, те го настигнали, като включили светлинен и звуков сигнал на патрулния автомобил. Когато двата автомобила се изравнили, полицейския служител подал знак на водача със стоп-палка да спре. Жалбоподателят възприел сигнала и веднага отбил движението си в дясно от пътя, като

двамата служителя на МВР му извършили проверка. След това св. Б. Б. му съставил АУАН бл.№255576 от 11.09.2023 г., в който посочил, че жалбоподателя извършва следните нарушения: 1. Извършва маневра изпреварване в зоната на действие на пътен знак В24 (Забранено е изпреварването на МПС, с изключение на мотоциклети без кош и мотопеди). 2. Използва мобилен телефон по време на управление на превозно средство, без наличие на устройство позволяващо използването на телефона без участието на ръцете му. 3. След своевременно подаден сигнал от мен, като контролен орган със стоп палка по образец (С8), водачът не спира плавно навдясно по посока на движението си, като ускорява скоростта си на движение и продължава в посока към град Бяла. Водачът е последван и спрял посредством звуков и светлинен сигнал на ПП I-3 км 20+200. Посочил, че с това жалбоподателят е нарушил разпоредбите на чл.6, т.1, чл.104а, чл.103 от ЗДвП.

На 20.09.2023г. Началника РУ в ОДМВР-Велико Търново, РУ-Свищов въз основа на АУАН издал процесното наказателно постановление, чието съдържание възпроизвежда съдържанието на АУАН. С него на жалбоподателя били наложени посочените три административни наказания. Наказателното постановление било връчено на жалбоподателя на 30.10.2023г., като жалбата срещу него е подадена на 06.11.2023г. в Районен съд Свищов.

Гореизложената фактическа обстановка се установява безспорно от събраните в хода на делото доказателства: показанията на разпитания по делото свидетел и доказателствените средства, приобщени в административна-наказателната преписка АУАН бл.№255576 от 11.09.2023 г.; НП № 23-0352- 000552/20.09.2023 г., справка за нарушител/водач, Заповед № 366з4485/30.12.2021г. на МВР. Съдът кредитира показанията свидетеля Б. Б. като логични и съответстващи на останалите доказателства по делото.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът прие: Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена от надлежно лице , в установения от закона 14-дневен срок от връчване на постановлението и до надлежния съд по местоизвършване на твърдяното нарушение. Разгледана по същество е основателна.

При извършената служебна проверка съдът констатира, че АУАН и НП

са издадени в сроковете предвидени в нормата на чл. 34 от ЗАНН и съдържат формалните реквизити предвидени в нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Както в акта така и в НП са посочени дата и място на извършване на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, както и нарушената законова норма. Налице е и пълно единствено между фактическо и юридическо обвинение, които са формулирани ясно и недвусмислено. АУАН и НП са издадени от компетентни лица, в кръга на предоставените им правомощия.

По отношение на нарушението по т.1 от НП: Разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП предвижда, че при подаден сигнал за спиране от контролните органи, водачът на ППС е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълни неговите указания. Чл. 103 от ЗДвП не съдържа конкретизация на понятието "подаден сигнал за спиране", поради което тази разпоредба препраща към разпоредбата на чл. 170, ал. 3 от ЗДвП. Контролният орган следва да подаде своевременно ясен сигнал за спиране със стоп-палка, при който за водача на ППС да е оформено убеждението, че този своевременно подаден ясен сигнал за спиране е предназначен за него, след което следва и задължението да спре най-вдясно на пътното платно или на посоченото от контролния орган място. Сигнал за спиране може да бъде подаден и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет. Следователно, за да е осъществен състава на нарушение по чл. 103 от ЗДвП, следва спиращият водача полицейски служител да подаде своевременен и ясен сигнал за спиране, който да е предназначен за конкретния водач на ППС, като освен това се изисква въпреки възприетия сигнал, водачът да не изпълни задължението си да спре плавно в най-дясната част на пътното платно или на посочено от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите разпореждания. В случая от събраните по делото доказателства - показанията на свидетеля Б. Б., които съдът кредитира, се установи, че същият е подал знак жалбоподателят да спре в момента, в който водача на автомобила е предприел маневра изпреварване. В този момент между жалбоподателя и в момента, когато, между тях е имало автомобили. Чисто житейски при създалата се пътна ситуация и фактическа обстановка е според въпроса можел ли водачът да прецени, че сигналът за спиране е подаден за него. Според съда водачът не е имал възможност да възприеме своевременно

подадения сигнал именно поради липсата на видимост от останалите участници в движението, а дори и да е бил възприет обективно, недоказан остава субективния елемент – в представите на водача се е оформило съзнанието, че подадения знак за спиране със стоп-палка се отнася за него, а не за някой друг от останалите водачи. За съда не е доказано безспорно от наказващия орган вмененото на жалбоподателя конкретно нарушение както от обективна, така и от субективна страна. Подкрепя в тази насока са събитията случили се след това. Жалбоподателят е възприел подадения звуков и светлинен сигнал от последвалия го полицейски автомобил. Възприел е и подадения сигнал със стоп-палка да спре, което е и сторил незабавно. След като не се установи от събраните по делото доказателства да е подаден своевременно ясен сигнал за спиране със стоп - палка, съгласно чл. 170, ал. 3 от ЗДвП, както и че този сигнал е възприето от жалбоподателя, наказателното постановление в обжалваната част досежно извършено нарушение по чл. 103 от ЗДвП следва да бъде отменено като незаконосъобразно, поради допуснатото неправилно приложение на материалния закон.

По отношение на нарушението по т.2 от НП: С атакуваното наказателно постановление отговорността на жалбоподателя е ангажирана и за нарушаване разпоредбата на чл. 6, т.1 от ЗДвП, съобразно който текст участниците в движението трябва да съобразяват поведението си със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. В конкретния случай категорично се установи от показанията на свидетеля Б. Б., а и от обясненията жалбоподателя, в които той не отрича, напротив, признава, че е предприел маневра изпреварване на място, забранено за изпреварване с пътен знак В 24. В обстоятелствената част на АУАН и НП е посочено, че изпреварването е предприето в зоната на действие на пътен знак В24. С това действие жалбоподателят виновно е нарушил правилото на чл. 6, т.1 от ЗДвП, като не се е съобразил с действието на пътния знак В24, забраняващ извършване маневра изпреварване в пътния участък, с изключение на мотоциклети без кош и мотопеди, и е извършил неправилно маневрата, без да са налице данни за създадена опасност за движението. Ето защо съдът намира, че законосъобразно за извършеното нарушение е наложено предвиденото

административно наказание глоба от 30 лв. по чл. 183, ал. 3, т. 6 от ЗДП. Санкцията е в абсолютен размер, поради което съдът не следва да обсъжда въпроса за ревизиране размера на наложеното административно наказание, като наказателното постановление в тази част е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди.

По отношение на нарушението по т.3 от НП: Разпоредбата на чл. 104а от ЗДвП въвежда забрана за водачите на МПС да използват мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му. В случая, съдът намира, че вмененото на жалбоподателя нарушение не е установено и доказано по безспорен начин. Доколкото съдът дава вяра на показанията на св. Б. Б., от тях се установява, че същият е възприел водача да държи „нещо на ухото си с ръка“. Свидетелят не може да посочи с категоричност дали това „нещо“ е било телефон, но предвид обстоятелството, че в този момент жалбоподателят е изпреварвал други автомобили и се е движел с по-бързо с цел да ги изпревари, трудно би било от позицията, в която са се намирали полицейските служители да се види дали водача държи телефон. Обстоятелството, че същият не е отрекъл този факт след като по-късно е бил спрян от тях, не може да бъде прието като признание, че това действително е така. Макар жалбоподателят да не представя доказателства, относно твърдението му, че процесния автомобил разполага със система, с която е фабрично оборудван, позволяваща да се разговаря по телефон без последния да се използва, това обстоятелство не е изследвано нито от актосъставителя, нито по-късно от наказващия орган, чиято е доказателствената тежест да установи вмененото нарушение. Предвид на това наказателното постановление относно това вменено нарушение също следва да се отмени.

Съгласно чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, страните имат право на разноси по реда на АПК. В случая такива не се претендират от никоя от страните, поради което съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-0352-000552/20.09.2023 г. на

Началника РУ в ОДМВР-Велико Търново, РУ-Свищов, В ЧАСТТА, с която на Б. А. Д. ЕГН ***** от гр.Русе е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 120 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец на основание чл. 175, ал.1, т.4 от ЗДвП за нарушение на чл.103 от ЗДвП и административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева на основание чл.183, ал.4, т.6 от ЗДвП за нарушение на чл.104а от ЗДвП, като НЕПРАВИЛНО и НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №23-0352-000552/20.09.2023 г. на Началника РУ в ОДМВР-Велико Търново, РУ-Свищов В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ, с която на Б. А. Д. ЕГН ***** от гр.Русе е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 30 лева на основание чл.183, ал.3, т.6 от ЗДвП за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП, като ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14- дневен срок от съобщението пред Великотърновски административен съд.

Съдия при Районен съд – Свищов: _____